

तंप्रयांतं पुनरागच्छामीत्युक्त्या वरदानं श्रुत्वापि प्रयाणोन्मुखं ॥ हनूमतस्तस्य बलं जिज्ञासमाना सुरसा वाक्यमब्रवीत् ॥ १५१ ॥ निविश्येति प्रविश्यैव गंतव्यं यदि शक्तिरस्तीत्यर्थः ॥ इत्यब्रवीदित्यन्वयः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दशयोजनमायतां आयतवक्रामित्यर्थः ॥ ५४ ॥ चकारसुरसाप्यास्यंविंशयोजनमायतमित्यनंतरं ॥ तदृष्ट्वाव्यादितंत्वास्यमि

तंप्रयांतं समुद्दीक्ष्य सुरसा वाक्यमब्रवीत् ॥ बलं जिज्ञासमाना सानागमाता हनूमतः ॥ ५१ ॥ निविश्य वदनं मेघगंतव्यं वानरोत्तम ॥ वरएष पुरादत्तो मम धात्रेति सत्वरः ॥ १५२ ॥ व्यादाय विपुलं वक्रं स्थिता सामारुतः पुरः ॥ एवमुक्तः सुरसया क्रुद्धो वानरपुंगवः ॥ १५३ ॥ अब्रवीत् कुरु वै वक्रं येन मां विषहिष्यसि ॥ इत्युत्त्वा सुरसां क्रुद्धो दशयोजनमायतां ॥ ५४ ॥ दशयोजनविस्तारो हनूमान भवत्तदा ॥ चकार सुरसाप्यास्यं विंशयोजनमायतं ॥ ५५ ॥ तदृष्ट्वा व्यादितं त्वास्यं वायुपुत्रः स बुद्धिमान् ॥ दीर्घजिह्वं सुरसया सुभीमं नरकोपमं ॥ १५६ ॥ तदृष्ट्वा मेघसंकाशं विंशयोजनमायतं ॥ हनूमांस्तुततः क्रुद्धं विंशयोजनमायतः ॥ चकार सुरसा वक्रं चत्वारिंशत्तथोद्धितं ॥ बभूव हनुमान् वीरः पंचाशद्योजनोद्धितः ॥ चकार सुरसा वक्रं षष्टियोजनमुद्धितं ॥ तदैव हनुमान् वीरः सप्ततियोजनोद्धितः ॥ चकार सुरसा वक्रं मशीतियोजनोद्धितं ॥ हनूमान नलप्रख्यो नवतियोजनोद्धितः ॥ चकार सुरसा वक्रं शतयोजनमायतं ॥ स संक्षिप्यात्मनः कायं जीमूत इव मारुतिः ॥ तस्मिन्मुहूर्ते हनुमान् बभूवांगुष्ठमात्रकः ॥ ५७ ॥ सोऽभिपद्यत द्रुक् निष्पत्य च महाबलः ॥ अंतरिक्षे स्थितः श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५८ ॥

ति प्राचीनः पाठः तदृष्ट्वा मेघसंकाशमित्यादि शतयोजनमायतमित्यंतं श्लोकास्तु प्रक्षिप्ता इति कतकः ॥ ५५ ॥ व्यादितं व्याप्तं दी

र्घजिह्वत्वादिगुणविशिष्टं व्याप्तं तत्तस्या आस्यं दृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ १५८ ॥